

Húsvét 2. vasárnapja

Jn 20,19-31

**„Amint engem küldött az Atya,
úgy küldelek én is titeket”**

A szenvedéstörténethez kapcsolódó feltámadási jelenések epizódjai a négy evangéliumban igen eltérnek egymástól. A jelenések egy része Jézus sírja közelében történik, és igyekeznek felsorolni a feltámadás hiteles tanúit. A többi jelenés helyszíne igen eltérő, a jelenésben részesülő tanítványok személye is igen változó, de ami közös, hogy Jézus váratlanul tűnik fel a társaságukban, és a feltámadt Jézust már nem korlátozzák a földi lét hely és idő kategóriái. Mindegyik feltámadási jelenés azt erősíti meg, hogy Jézus földi működése befejeződött, és ez a megváltó halál volt az egész nyilvános működésének célja. Az evangéliumok közös tanúsága, hogy Jézus összes csodája nem győzte meg követőit istenségéről és igazi küldetéséről, viszont a feltámadás után megértették Jézus küldetését, és Jézushoz való kötődésük is új minőséget kapott.

A János-evangélium nem foglalkozik az apostolok félelmével, de azt bemutatja, hogy nincsenek bizakodó hangulatban. Sem Jézus sírja, sem Mária híradása a Mester állítólagos feltámadásáról nem váltotta ki bennük a kívánt húsvéti örömet. A zárt ajtók mögött a tanítványok nem a feltámadás teológiájával, hanem saját félelmükkel vannak elfoglalva. Az öröm akkor következik be, amikor Jézus közéjük lép a zárt ajtón keresztül (19–20. v.). Ez a konkrét tény már igazolja a feltámadt Jézus másságát, azaz hogy különbözik a húsvét előtti Jézustól. Az azonosságot is felismerik, sőt Jézus maga indítványozza annak ellenőrzését. Erre szolgál az egész Tamás-jelenet beiktatása az elbeszélés folyamatába (24–31. v.). A „Béke rajtatok!” görög szövegből felismerhető a „Salom alékem!” héber köszöntési formula, ezt csak ünnepélyes alkalmakkor használták. Az az öröm, amelyet Jézus feltámadása okozott a híveknek, erősebb volt a halálnál, jegyezte le Antióchiai Ignác. A feltámadás öröme nem rózsaszín Bálint-napi érzés, hanem az istenlátás öröme, amelyet az első keresztényekben semmilyen rettenet nem homályosított el. Ebben a légkörben hangzik majd el a nagy missziós parancsolt és a tanítványok elküldése. Jézus addig nem ad feladatot követőinek, amíg nem születte meg bennük az Isten-látás olyan víziója, amely az ő megváltó küldetését vezérelte. Ez egy nagyon fontos tény. Ugyanis, akárhány-

szor eme vízió és meggyőződés nélkül ismételjük meg Jézus szavait és tetteit, azok többnyire hatástalanok maradnak. Az evangélium örömhírét, a misszió parancsát csak olyanokra lehet bízni, akik látták a feltámadt Jézust, akiknek van mélységes Isten-élményük. Akiknek ilyen nincs, azok lehetnek az evangélium adminisztrátorai, az egyház szervezői, de képtelenek az üzenet továbbadására!

A feltámadási jelenések leírásának nem az a szerepe, hogy az evangéliumok befejezésének színpadias jelleget kölcsönözzön, hanem Jézus missziója mellett bemutassa azok lelki fejlődését és érlelődését, akik az őskeresztény egyházban missziót vállaltak. A vallási tanításon, a parabolákon és Jézus beszédein való elmélkedésen, csodái fölötti ámulaton át láthatjuk, hogyan jutnak el a valódi Isten-találkozásig, hogyan foglalja le, tölti be lelküket Isten szemlélésének nagy élménye. Ez teszi képessé arra, hogy igehirdetők legyenek. Az evangélium útja kettős: egyrészt az Isten útja az emberhez, másrészt az ember útja Isten megismerésének különböző állomásain keresztül. Csak a feltámadás lélektisztító élményében részesülteket lehet küldeni úgy, ahogyan Jézust küldte az Atya. Már az Isten-élmény átélésekor bekapcsolódnak a tanítványok a jó és a rossz közötti választást előkészítő isteni életbe. Így hat rájuk Isten Lelkének tisztító ereje.

Tamás apostol imája

Én Uram, én Istenem! Látod, hitetlen vagyok, test szerint ítélek, érzékszerveimre hagyatkozok. Bocsáss meg nekem ezért. De kérek, taníts meg a különbségtetésre: mit jelent hinni, és mit jelent hitetlennek lenni? Annyi csodádat láttam életemben, és szívem még mindig nem hisz neked? Itt állok a megalósult feltámadás előtt, és képtelen vagyok befogadni? Amilyen erővel nem hittem, akár hihettem is volna neked, hiszen azt mondani: „Hiszek”, és azt mondani: „Nem hiszek”, akarat-erőn is műlhat. Egy cseppnyi bizalom, egy lehetetnyi rád hagyatkozás, mustármagnyi hit – ez hiányzik. Kérek, te töltsd ki hiányosságaimat. Lábad elé teszem hitelenségemet, változtass rajtuk, kegyelmes Istenem. Ha nem tudom megvallani szívemből, hogy teljesen beléd vetem bizalmam, mi más lehetne az alapja életemnek? Nagyon köszönöm, Uram, hogy hitelenségemen úgy segítesz, hogy kinyilatkoztatod magad szememnek, kezemnek, szívemnek. A te áldásod kérem, hogy most már a hit pajzsával felfegyverkezve készüljek újbóli találkozásunkra. Amen.